

som fremsattes ved 1. behandling af det tidligere lovforslag samt i samråd mellem undervisningsministeren og det folketingsudvalg, der i 1950—51 beskæftigede sig med sagen.

Efter at lovforslaget på rigsdagen var undergået nogle yderligere ændringer, gennemførtes det i følgende affattelse:

§ 1. Det i henhold til § 2 i lov nr. 230 af 27. maj 1950 om ændring i lov om tipning, jfr. lov nr. 216 af 7. juni 1952, til inddragelse i en studiefond bestemte restbeløb af tipstjenestens årlige overskud anbringes og forvaltes ved undervisningsministeriets foranstaltning efter forud indhentet erklæring fra den i henhold til § 3 indsatte bestyrelse. Fonden benævnes „*Ungdommens uddannelsesfond*“.

Sidste punktum tilføjes ved lovforslagets 3. behandling i folketinget.

§ 2. Renterne af det i § 1 omhandlede beløb samt så stor en del af kapitalen, som er nødvendig for, at der *årlig er til rådighed ialt 1,5 mill. kr.*, skal komme til anvendelse til studielån eller legater til ubemidlede, dygtige og evnerige unge, der søger uddannelse ved læreanstalter og fagskoler, der er offentlig anerkendte.

Ordene „samt så stor en del af kapitalen, som er nødvendig for, at der årlig er til rådighed ialt 1,5 mill. kr.“ indføjes i folketinget.

§ 3. Til at forestå fondens virksomhed med de i denne lov angivne begrænsninger nedsætter undervisningsministeren en *bestyrelse* af 5 repræsentanter for centraladministrationen, hvoraf 2 fra undervisningsministeriet, 1 fra handelsministeriet, 1 fra landbrugsministeriet og 1 fra finansministeriet. Af undervisningsministeriets repræsentanter beskikkes den ene som bestyrelsens formand. — Undervisningsministeriet bemyndiges til at udvide bestyrelsen med indtil 5 medlemmer, såfremt forholdene måtte gøre det ønskeligt.

Fondens bestyrelse træffer efter forhandling med de ministerier eller styrelser, under hvis område der findes læreanstalter eller fagskoler, hvis elever kan komme i betragtning til at opnå støtte af fondens midler, bestemmelse om fordeling af det